

Ружамъ се (*Макед.*)? Сей ми си, лудо, ружин-отъ; Аѣ не ти никвитъ ружин-отъ, Многѣ ке сѣ ружинъ по мене. *М.* 303.

Ружинъ с. м. названіе цвѣтка ср. *предшество. саово.* (= ружа).

Рузнамѣнце* (*rouzname, s. p. t. 1. Calendrier, particulièrement perpétuel. 2. Journal de dépenses*) с. с. расходная книжка; Неврокопци тѣрсятъ свойто рузнамѣнце, А екзархътъ иска по-добро мезенце. *К. I.* 92.

Руканъ с. м. скобелъ (*син. стругъ*). Можѣхъ да направѣ много работы само съ единъ топоръ и единъ руканъ (стругъ). *Р. С.* 39. Послѣ трѣбаше съсъ руканътъ да уравни дървото и оглади колко годѣ. *ib.*

Рѹкла с. ж. 1) палка съ привязанной къ ней соломой, которую жгутъ съ заговѣнье (на масляной); Въ Велики-сирны заговѣнки момчета-та вечеръ-тъ вѣять рѹкля: вѣнь отъ село-то запалвать огънь, вѣржѣтъ слама на по еднѣ тоягѣ, запалвать ѣ и вѣрѣтъ доклѣ изгасне. Това запалване наричатъ и самодивскы огънь. *Ч.* 33. (*ср. оратникъ*).

2) рѹкла дѣрѣва, куча дровъ, еще не зарубленныхъ.

Рѹкнѣ Рѹкнамъ м. с. **Рѹкамъ** м. дл. позову, зову (громко); закричу, кричу: Скоро да идешь дома си; майка ти та рука да до-несешъ вода. *Ч.* 108. На Гергювъ день около пладнина, като стане вече сичко готово, една жена ходи низъ село да покани (да рѹка) на кошяря. Които рѹкани, като дойдатъ прѣво слѣдъ *Помога Богъ!* или *Помози Богъ!* казватъ: „честита Ви кошяря!“ *Ч.* 110. Още утъ конь Брахиля не ми слезе, Си ми рука Вѣлкана на дори да слезе, Да му фати бѣрза коне налутена. *Вѣ.* 80. „Немой рукай! кралою, немой викай!“ *ib.* Векия си утихъ утиде, На порти си хлопаше, На майка си рукаше. *D. S.* 7, 83—85. Та понде Неда дома си И сасъ салзи Си рѹкна: Мале ле мила мале! *ib.* 2, 26—28. Ага въ повѣдѣлникъ вутрина-на са е бѣло соавналу и слоанце угрѣлу, Ивана Иваница поше не рука (вика съ гласъ) да стане на поатъ да тоаргне. *Ч.* 256. Какъ та видѣ Марко, Та си рѹкна Марко: Ала Ано, ала! *В.* 181. Ламие се смехъ насмее, Та си рѹкна и подрукна: Е бре, кралою, мой душманине! Ела сега борба да се бориме! *Вѣ.* 42. Зададе са димва юда Та са рѹкна и подрукна: Ой селеня ой кметове. *D. S.* 1, 1—3. **Рѹкане** с. с. крикъ: Въ времето до дѣто орель-а гони да хвата пилетота, иде рѹкане отъ негѣ: *Га-гу!* *Ч.* 106.

Рѹкнѣ м. с. 1) (о пламени) вспыхну: Да земѣме нѣкое стѣкленце, което е напълнено съ кислородъ, и да спуснеме въ него тѣлющи въгленъ. Ние ще да видиме, че тоя въгленъ ще да рѹкне тутакси, като свѣщъ и ще да гори. *З.* 8.—**на (въ) огънь** = *рус. дѣйств. обороту* меня бросить въ жаръ: И когато болный си сгрѣе и рѹкне въ огънь, то все пакъ нека си загрѣва още въ топлата постель. *И. Д.* 69, 216. Въ осмый день плескудыты ся обръщатъ на чирки, нѣлы съ бѣстрѣ